

има сто лева въ джеба си, я не. Милионеръ . . . зная ги азъ таквизъ милионери . . .

Чунчевъ

Не, г-нъ Масларски, вѣрно е — много богатъ човѣкъ билъ. Той дохожда въ банката, приказва съ директора. Дохажда нѣколко пѫти, влиза, излиза, но какво прави, не знамъ. Вѣрно е, милионеръ билъ. Автомобилът е неговъ собственъ.

Масларски

Не вѣрвамъ азъ. Никакъвъ милионеръ не е той.

Г-жа Фъргова

И азъ тѣй ще кажа. Отде накѫде пѣкъ ще е милионеръ? (Става) Приказки . . .

Г-жа Масларска

Но кѫде, г-жа Фъргова?

Г-жа Фъргова

Ще си ходимъ. Не виждате ли — моя мѫжъ салъ току гледа часовника си — пустия му обичай е таквътъ. Ще си ходимъ, ще се приберемъ. Намъ не ни трѣбватъ милионери, ний сме сиромаси хора. (Смѣе се), До виждане, г-жа! (На всички) До виждане!